

ПОШИРЕНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ НАУКОВОГО СТИЛЮ МОВЛЕННЯ В СТУДЕНТСЬКІЙ ТА ЛІКАРСЬКІЙ ПРАКТИЦІ

Скорбач Тетяна Василівна

к. філол. н., викладач

Черкашина Марія Валеріївна,

студентка 1 курсу 1 медичного факультету

Харківський національний медичний університет

Черкашина Лідія Володимирівна

д. мед н., професор

Харківська медична академія післядипломної освіти

м. Харків, Україна

Вступ. На сьогоднішній день застосування наукових термінів, зокрема й медичних, у стінах вищих навчальних закладів з кожним роком усе більше поширюється серед студентів. Їх розповсюдженість характеризується таким чином: обговорення відповідних тем на практичних та семінарських заняттях, написання тез та їх публікація в наукових виданнях (як на кафедральному рівні, так і на міжнародному). Актуальність зазначеної теми: популярність написань та видань наукового стилю реалізується від підручників шкільних закладів до докторських дисертацій, а, отже, містить у собі розтяжний спектр користувачів такої літератури.

Мета роботи. Дослідити поширеність використання наукового стилю мовлення в студентській та лікарській практиці, його розбіжності та паралелізми.

Матеріали та методи. Науковий стиль — функціональний стиль мовлення літературної мови, якому властива низка особливостей: попереднє обміркування висловлювання, монологічний характер, суворий відбір мовних засобів, тяжіння до нормованої мови. Цьому стилю також притаманна актуальна функціональність: забезпечення інформативно-пізнавальних потреб суспільства у сфері науки, освіти та виробництва. Характерними ознаками наукового стилю є об'єктивність викладу, переконливість, критичність,

аргументація, специфічна лексика, причинно-наслідкові відношення та логічність підсумку. Основною формою функціонування є писемна форма, однак усне спілкування також притаманне.

Уже на першому курсі навчання у вищих медичних закладах здобувачі освіти мають можливість починати наукову діяльність з написання тез, зокрема на кафедральному рівні, на основі проведення експериментальних досліджень або аналізу відповідної літератури. З кожною публікацією студент має можливість покращувати навички написання, специфіку лексичного запасу та разом із цим готується до створення вже більш висококваліфікованих, специфічних тем. Закінчивши ВНЗ, випускник може продовжувати свою наукову діяльність, вступивши до магістратури чи аспірантури, де також присутня різноманітна участь у конференціях уже на більш високому рівні, зокрема написання статей, анотацій, рецензій. Уже на певному етапі наукових досягнень людини приходить час, коли особистість уже підготовлена до написання магістерської роботи та кандидатської дисертації, що є неймовірним поштовхом у професійному кар'єрному зростанні кожного науковця. Інколи перспективи кар'єрного зростання важливіші для багатьох, ніж пристойна заробітна плата. У неулюбленій справі кар'єру зробити майже неможливо.

На відміну від доповіді на загальних науково-практичних конференціях процедура захисту кандидатської та докторської дисертації відбувається на підставі публічного захисту, що містить у собі певні етапи проведення. Після успішного завершення цієї роботи здобувачі вищої освіти отримують ступінь доктора філософії. Згодом науковий діяч, який, можливо, працює у ВНЗ чи працевлаштований у місцевій лікарні, отримує досвід протягом його практики та врешті-решт захищає докторську дисертацію, після якої отримує ступінь доктора наук.

Таким чином, досконале вивчення наукового стилю безумовно впливає на кар'єрний розвиток людини як науковця.

Результати та обговорення. Результатами дослідження вищезазначеного є вивчення дисципліни «Українська мова(за професійним спрямуванням)»,

спроби написання різноманітних наукових праць, що й підтверджує поширеність наукового стилю в студентській та лікарській практиці.

Висновки. Отже, поширеність використання наукового стилю мовлення є одним із найрозповсюджених явищ на шляху до кар'єрного зростання майбутнього медичного працівника.